

de două ori în septembrie: Joi și
dimineață; în când va prezintă im-
portanță materială, va fi de trei său
de patru ori în septembrie.
Prețul de prenumerație,
pentru Austria:
an întreg 8 fl. v. a.
dumetate de an 4 fl. v. a.
patru 2 fl. v. a.
Prețul României și strainatate:
an întreg 12 fl. v. a.
dumetate de an 6 fl. v. a.

ALBINA

Pesta, în 11 iunie n. 1873.

Companarea diferențelor cu Croația în reviunea articlului XXX de lege din 1868, — este tericuțu primita și ase-

Acăstă ni vestescu foile guverna-
mentali — de căte-va dile în cōci, cu
la positivitatea. Dar „P. Lloyd“ de
cōra are omenia d'a sī splica francu-
sta companare — eschiamandu:

Multignita moderatiunei perspicace
memoriilor deputatiunei croate!“

Intr'adeveru — multiamita modera-
nei croatice! Caci dintre diece pun-

de grayamine si postulate croatice
cōtădă, la siesse dăslegarea este: „nu
potutu primi“ si numai la bietu patru
primitu căte cēva, ce parte numai sé-
mena, parte nici nu sémena a concesiune!

Va se dica: croatii au formulatul pre-
tenii marisiore si multisiore, pentru
ce cēda mereu intru tōte si sè se mul-
amēșea cu — ceva schimbări, fora nici
alătre practica! Asia de exemplu:
Au cerutu croatii, ca denumirea
loru sè nu urmedie la propune-
si pre langa contrasemnatură min-
istru presiedinte magiaru; — caci acé-
influenta vatema autonomia Croației.
Acăstă pretensiune — nu s'a primitu,
s'a facutu croatiloru concesiunea es-
ma, ca sè pote fi alesu de banu si unu
ministru, cārele insa pre timpulu func-
ci sale banale sè nu pote avé vr'o
caza militaria.

Au cerutu mai de parte Croații, ca
instrulu Croatu din Buda-Pesta sè fia
spusabilu sì Dietei croate. — Acăstă
s'a primitu, insa s'a admisu ca, min-
istrul croatu sè aiba a comunică Banu-
decisiunile guvernului ungurescu, si
patu n'ar fi de acordu cu acelea, sè-si
va face observatiunile sale la acelea!

Au cerutu apoi croatii, ca cetățenii
gariei nupai prin impamentenire sōu
căscigarea indigenatului sè pote de-
ni, civi ai Croației. — Acăstă nu s'a
ceriu, ci s'a statorit u — toti cetă-
țenii unei tieri sè fie recunoscuti de
cetățenii ai ip. consulata!

Au cerutu în fine Croații, ca cu es-
karea mandatului Dietei croatice, sè
care si mandatul Delegatiunii sūu re-
presentantiei aceleiasi Diete la Dietă Un-
ghie. Nici acăstă nu s'a potutu, ci
propusu o dispoziție, ca celu multu
trei ani de dile sè aibe a fi convocata
la croatica! Precandu cea magiară
trei luni de dilele trebuie sè se convóce!
Eta, astfelii sunt tōte patru marile
coșerii, ce generosi magiari i ferira
de temelii cărora delegatii croati
impacatiunea! Dupa noi — pe-
ci de Ddieu a mai vorbi de o modifi-
ca a legei, pe astfelii de base de ne-

Nu ne miramu deci, că foile croate
si oposiționali — condamna si
spungu impacatiunea pre bas'a unor
elui de concesiuni. Dar nici de
„Albina“ moderatiune“ a membrilor
din comisiunea regnicolare nu ne
am, caci é „P. Lloyd“ ni vorbesce
ca de incoronare a lucrului, despre
pocul tactu alu dlui ministru pre-
ște Salvy, carui „de bona séma va
da a delega spre multumirea co-
nges cestiuenea de persone!“

Acăstă se impartișca postu-
niak si mai grase, apoi — ace-
si lucru de frunte!! Caracterul
palai.

Pesta, în 10 iunie n.

Sub titlulu „Dacia Traiana“, mai
multe foi magiare, dupa „Magy. Polgár“
din Clusiu, respandescu o mistificatiune
colosală, si — nemiciu mai pucinu de
cătu onorabile, despre o causa forte in-

nociente, publica si leiale, ce ne privesce
mai vertosu pre noi, pre Romani.
arătă si aceea că, ce felu este intreprin-

derea publicistica „Dacia Traiana“ din

Roma! Dar mai pucinu este secreta, sēu

— productulu vre-unei societăți secrete,

de cari intre Romani, celu pucinu intre

noi si publiculu nostru — nu essistu. —

La insuși articlulu, insesi cuvintele

lui „Magy. Polgár“ n'am potutu reflectă,

căci — casualminte tocmai nrulu con-

cerninte nu ni-a venit u la mana. —

Apelăm deci la leialitatea si onora-

bilitatea domnilor dela „Magyar Polgár“

si iu rogămu, intru interesulu adeverului

si ali causei nōstre comune, sē corégă, sē

splice, sē delature mistificatiunea ce au

produsu prin cele ce au scrisu sub titlulu

de — „Dacia Traiana!“ —

PESTA, în 11 iunie n.

Din strainetate scirile cele mai im-
portante ni le tramite Spania. In Siedin-
ti'a sa de sambat'a trecuta in 7 iunie,
Constituant'a din Madridu a prochiam-
atu cu tōte voturile contra — numai
2, de forma definitiva a regimului Re-
public'a federală, carea se splica astfelii,
că intréga Spania are sē coste din siepte
state autonome si reunite intre sine pentru
afacerile comune si supremele interese pu-
blice. (O forma ce — multu mai la locu
ar fi in Austro-Ungaria cea poliglotă.)

Totu in acea dia s'a primitu demis-
sinea ministeriului de pana aci si s'a
insarcinatu Py y Margal cu compunerea
noului guvern; apoi s'a luat u in con-
sideratiune o multiune de mesuri salutarie
pentru tiéra. De aci mai incōci insa —
afacerile s'au incurcatu!

Margal in siedint'a de domineca
presentă o lista de ministri, totu omeni
nuoi, incătu adunarea se speră si-si ma-
nifestă reprobarea. Margal credea că
prin omeni nuoi si forte moderati ar fi
in stare a conjură pericolele ce incunjura
tiéra.

Urmarea fù, că noulu ministeriu se
retrase si cărma se incrediu ministeriul
de pana aci, votandu-i-se incredere.
Dar — manedî pentru ne'ntielegeri fi-
nanciali, si acestu guvernér se retrase!

Confusizinea e mare, si Carlistii facu
progrese. —

In Francia guverniulu lui Mac-Ma-
hon, dupa ce se frementă si sforță — in
afara prin lingusiri si promisiuni, in
intru prin violentia si presiune, de a-si căs-
cigă védia si respectu, acuma mereu
convincendu-se că — nu merge nici in-
tr'o parte, stepanii monarchisti incepura
a cochetă cu republicanii, a nume a
aruncă priviri amorose spre stang'a cen-
trale. Totu in daru! Lumea se astépta
la unu fiasco. —

Intr'aceea o consecintia rea si dau-
pōsa dejă se anuncia. Dupa schimbările
intemplate in Versalia, Prusia si Italia,
conoscendu firea ómeniloru deveniti la
potere si complotulu, prin care au deve-
nitu, iute se apropiara si — dupa cum
positivminte anuncia unele foi — incheia-
ra aliantia formale, pentru d'a pre-
intempină pericolele cese crede că nutrescu
in iim'a loru clicasii din Versalia! —

In România, pre candu Domnitoriu
Carolu retacesce — Ddieu 'lu scia —
prin cari parti ale Carpatiloru din Oltenia,
fora ca cine-va sè se mai ingrigésca de
elu, — ochii si inimele poporatiunei in-
trege s'a concentrat la Ruginosa, unde
ieri se depusera la odihna eterna Rema-

Prenumeratuni se facu la toti dd. co-
respondinti ai nostri, si de a dreptula la Re-
dactiune Stationsgasse Nr. 1, unde
sunt a se adresa si corespondintiale, ce pri-
vescu Redactiunea, administratiunea seu
speditură; căte vor fi nefrancate, nu se vor
primi, era cele anumite nu se vor publica

Pentru anunțe si alte comunicatiuni de
interesu privat — se responde că 7 cr.
de linia; repetirile se facu en pretiu scă-
dutu. Pretiul timbrului că 30 cr. pen-
tru una data se anteca.

sitiele pamantesci ale fostului Domnitoru
Joane Alessandru Cusa. Astfelu de ma-
nifestatiune — asia se dice, că — n'a
mai vediutu tierile romane! — Vedeti
domnilor stepani de astadi, unde con-
duce politică văstra inimile romane!

Societatea „Petru Maior“, care —
precum se scia, este reuniune junimei romane
din Buda-Pesta, pentru scopul culturii na-
tunile, — conform anunțoului seu se publica-
ramu acu 8 dile, luni-a treonta d. m. la 4 ore,
colebră cu tota demnitatea solenă si consti-
tuire pe temeiul statutelor întărite de gu-
vern.

Localitatea societății, ce e dreptă, pentru
o atâtă mai cu ingrijire decorata na-
tunimente si cu multă interesare cercetată de pu-
blicul român, in frunte cu o frumăză cununa
de dame, era plină indesnită, pară in coridoru.
Societatea „România juă“ din Viena a fost
representata prin insuși pre demnului ei pre-
sident Dr. Popu, Cuventul de deschidere si de
incheiere alu dlui v.-president G. Mihályi,
asemenea tōte prelegerile literarie, si produc-
tivile chorali vocalu, resuflau celu mai esențial
spiritu naționalu, desamintindu tōte cu tonu
inaltu dubioșă conditioane ce a pictat-o naționalu
ministeriu magiaru in §. 4 alu statutelor, că
membru potu si numai cetățeni de limbă română
ai patrii magiare! care condițione pre-
multi teneri il-a vămatu in consciinția loru
română, in cătu a preferit u se eschide din so-
cietate; pre căndu totu aceea celorlalți li-
a fostu, precum se dovedi esclatantminte — unu
impulsu mai multu, de a-si dezvoltă, perfec-
tiund si manifestă romanitatea!

Ne a incantat u pre nimerită aplicatiune
ce dlu v. presidinte Mihályi o dede in cuven-
tul seu de deschidere — acelui poștu §. 4,
numindu-lu sierpele ce prin dusimantă româ-
nismului s'a viriu in sinulu societății, pre ca-
rele insa societatea bine concordă-ll, ai-tiene
de sacra detorintia, alu combate si a-parăsă
ori-ce efepu! — incohindu bu jurămēntu so-
lenu, că — nu numai aci in societate, ci in tota
viéti a loru membrii ei vor lucra conform
acestei detorintie ca romani intregi!

Lasandu descrierea cu de a menuntul —
junimei insesi, noi din partea nu potbini de
cătu sè ni respiòam mandră u nostra cu o te-
nerime de astfelii de creditis, activitate si in-
sufletire naționale!

In Cas'a repr. a Dietei ungurești astadi
s'a inceputu desbaterea asupra granitisi mili-
tariz.

O vorba cu antagonistii nostri.

Pesta, în 10 iunie n. 1873.

Ce facem u? — Ce face „Albina“? —
Ce serie Babessiu, totu mereu, negandu-se pre
domni, candu totu nemicu n'ajeta; — ba inca
ni strica, intru cătu mai interita pre dusimantă
nostru!

Asia audiramai mai alalta-ieri eschiamanda
— pre unu amicu alu nostru.

D'apoi nu vedeti Dvóstra că — ce facem
noi?! — Ei bine, éca Vispunemu si mai limpede;
căci sugetul nostru fiindu curat, intentiunea
sinceră si publică, nici a minte nu ni vine să
facem u secretu, sè ascundem cova, nă
sè ne temem u pentru cova.

Apoi facem aceea că — nadam' dia de
dia, pre cătu ni ajungu debilele poteri, peccatele
ce se comit de sus si de diosu in contranoste,
a poporului si a patrii, — le notam', pentru
ca in viitoru — sēu è le coregemu si evitam',
sēu è le resbundam' si respective espionu.

Dar — ce socotiti dvóstra, domnilor
magiari, si voi fratiloru antagonisti naționali,
— cum ére s'ar poté vindesá, si — cu timpul
espia si estirpă retacirile si nebunile ómeilor,

a nume a celor ce se numesc mari si poterici, deca mereu ele nu s-ar nota si constata si combată — in fața *tribunalului opinionei publice* !

Dar cum se crește omenirea? — cum se emancipa său scote ea mereu din starea dobitociei, cum se conduce ea mereu, ca să — apucă in mană sa propria si să-si dréga ea insasi sortile ?!

Dar noi — „dăm cu bat'a'n balta.“ — Cum asia?

„O facem pré oblu“ — Nu pricepem!

Ni spunem pré francu, pré pe facia cugetele si părurile, si vatemămu pré foră crutiare pre cei poterici, de la cari depinde sărtea nostra !

Ah! — pré francu, pré oblu, pré fóra crutiare ni spunem cugetulu, semtirea, comiviciunsea !

Ore noi mai oblu, mai francu, mai foră crutiare vorbim, de cătu facu domnii atentateloru, isbirile loru, in contra nostra ?!

Apoi — de ce nu? Candu noi nu vom să amagim, să insidiam pre nimensa; candu noi avem consciintia intențiunei noastre bune, legale, morale, leiale si patriotic; candu noi dupa minte si esperientia suntemu petrunsi de convictiunea că — ni facem detorint'a, că — numai astfelui se poate pună stăvila abusului si peccatului si se poate salva de periclu carulu statului, carele condus de nisice omni, orbiti de patima, mana oblu spre prepaste, cu natiunea magiara in elu, si cu cea romana tereita după elu!

Să nu — dora cine-va nepreocupata, se indoiescă despre reu, de calea retacita, de pe catu, de pericol, de prepaste?

Ei bine; noi acăsta o semtimu cu totii, cheia ne dore de mōrte; dar — chiar deca noi am fi atătu de tempiti si indobitocti prin jugulu seculariu, in cătu să n'o semtimu [si pricepem], — ni-o spunu, ni-o spieca si respoca pe fie-care dia o suta de voici, mai pucinu corupte, tocmai din taber'a domnilor orbitti de Dăiu!

Si — apoi in fine, că dora astadi e timpu de crutiare, candu pre noi, si nici cele mai sacre semtiamente ale nostra — nime nu le crutia!

Să că dora, am ajunsu ca cei din legann in politica, să ne inveti că — ce va să dica a pactă cu cei de drept istoricu, cu domnii, cu tiranii poporului! — cum trebuie dressat poporul de factore, ca să incete a se privi sclavu in cas'a, in mosă sa !?

Ar fi pré prostu, si totu asiă de ridiculu.

Să că dora seriosu pote fi vorb'a că — mai multu stricămu prin vorb'a franco, prin spunerea adeverului oblu?

Ah, Domne! Astadi candu pre facia se desbatu si urdiescu si punu in lucrare planuri ucidiatorie pentru nationalitatea nostra!

Dati-ne pace — deci, dloru criticasti pré intelepti; căci — ce pote, si ce ajunge unalint'a si tacerea si prefaceres si răbdarea infinita a inteleptiunsei văstre, am vediutu in trecutu si seporidam amară si astadi, si — să ne

apere Tatalu din coriu d'a mai repeti acea politica si pe viitoru! Dati-ne pace să ni facem noi a nostra sacra detorintia, cu zelul si sinceritate, pre cum o pricepem, ca barbati de consciintia si demnitate, pre cum avem uroscirea d'a ne semti; — er voi, frati antagonisti, mergeți pre calea de pana acumă, pitulandu-ve si mascandu-ve, si facendu — nemic'a, pre cum sunteti nemic'a!

Viena, in 8 iuniu n. 1873.

(v.) Ieri dupa mediasi pleca de aici spre Germania marele ospe, adeveratulu Domnul Domnitoru, pre cum lu numi „Albina“, Cesarul Colosului nordicu, Alessandru alu II-lea — petrecutu cu aceeasi amabilitate ostentativa din partea „Altissimilor“ nostri, ca si la sosire.

Multe si riu gazetele, multu mai multe insa vorbescu limbile Vienesiloru despre aceasta vechiuta si — despre caracteristicile si consecintiile ei; dar — poate să fie vorbe gole; căci cine ar soi, ce ascundu in sinulu loru sferele sa personale — atătu de isolate de catra moritorii comuni!

Ceea-ce se soie, pentru că a batutu la ochi in modu drasticu, a fostu indispuștiunea continua a Imperatului muscaliloru. Ori unde ori candu s'a aratatu, a portat'o pre facia si a manifestat'o prin intréga tienut'a sa. Si — nime nu i-a potutu astă adeverat'a causa! De azi variabile combinatiuni si conjecture!!

Că — Alessandru alu II-lea a venitu numai constrinu de momente politice-diplomatice — ca să ni stringa man'a, pre candu mai dragu-i ar si să ni stringa gutulu!

Că — a venitu să paralizese planurile lui Bismark, să ne emancipe din ghiarele lui; dar că — in data dupa prim'a intențire s'a convinse cumca suntemu multu mai tare incurcati in laturile aceluia, de cătu să mai fie vr'o sperantia!

Că — ar fi venitu in contra opiniunii publice din Russia, carea nu ierta Austria perfida de la 1854/5, — si că in momentul soiuri ar fi afiatu, cumca Austria, de candu s'a aliatu cu aristocratii unguri, este și mai perfa!

Că ar fi primitu sciri despre lupte desaströse a armatei sale in Asia; — că schimbările din Francia i-ar insusită neodihnu, si mai este totu d'aldastea.

Că — i s'ar fi descoperit u prin politia sa secreta planuri de atentate in contra personelor sale, etc. etc. de unde pre MSA muscalesa ar fi cuprinso o ingrijire si temere mare, incătu — ori unde pasă intre poporu, pasă — asia dicendu — totu in fuga si cu tipulu spamei in ochi!

O neliniscire nespusa, i infacișă intr'adversu faptur'a intréga, si de aci se spieca, că politia nostra comandă vr'o 7—800 de feori si agenti ai sei, costumati si necostumati, a nume pentru pazirea pretiosei personă imperatorescă, cari — ori unde se ivă acăstă, in data o cuspriudeau, facendu unu gardu viu juru impre-

juru si ferind'o astfelu de ori-ce contactu mai de aproape cu massele publicului!

Multe se vorbesu si se povestescu si despre manier'a Imperatului Alessandru alu II-lea, d'a nu salută publiculu, ba d'a nici nu-luă in socotintia; — multe si despre toastele sale in stilu lapidare, a nume despre acel'a, unde la salutarea din partea imperatului nostru cu „pré amatu amicu“, responsa rece „Maiestatii sale austriace!“

Destulu că — impresiune buna — n'a facutu si n'a lasatu, si — nime nu astăpta vreunu bine, vr'unu căscigu, dupa aceasta intrevedere.

Acest'a este mosaicul opiniunilor ce se manifesta in publicu despre multu dorit'a vechiuta muscalesa in Viena.

Er ceea-ce tocmai revelă „Presse“ cea vechia de aici, cumca adeca politic'a Austriei, pentru d'a se conformă celei muscale in Orjinte, la staruint'a Tiarului s'ar fi invituit a recunoscere total'a nedependintia său suveranitate a Romanisi, Serbiei si Montenegro, — este lucru de pré puina insemetnate practica pentru Vienesi. Năo romanilor numai coincidentia a acestei descoperirii cu cele-ce totu pre acestu timpu, despre aceeasi cestiune afisaramu in colonele unora foi din Bucuresci, — ni desceptă atentiu nea intr'o mesura mai mare, si noi, dupa unele semne, si dupa cele ce ni se spunu din Berlinu, am fi pré plecati a crede cumca principale Carolu numai sub conditiunea de Suveranu, de Rega recunoscere alu Romanilor, s'ar mai crede posibilu pre tronulu seu. Evenimentele ni vor lamuri lucerului!

„DACIA TRAIANA,“

consideratiuni politice-natiunali,
de ALESSANDRU BUJORU;

Anulu I; dispens'a prima, aprilie-maiu;
Roma, Imprimeria Antero et Comp. 1873.

Va apără o data pe luna, si va consista din 7 căle in 4°. Dreptu premiu gratuitu se ofere opera „Roma, de dōe ori Suverana si de dōe ori Prostitute“, care va contine 400—500 pagini; acăstă e devis'a in patru cărti, din care pe fie-care abonamentu trimestralu oade un'a. De atunci acăstă opera va fi publicata intréga pana la 15 ale lunei venitorie; ea va fi ilustrata cu 8—10 tablouri, reprezentându cele mai remarcabile monumente Române.

Condițiunile abonamentului:

Pretiul este: pentru Romania pe anulu intregu, 20 lei n. semestrulu, 1 galbenu; trimestrulu 8 lei n. Pentru Austria pe anu: 8 fl. v. a.; semestrulu: 5 fl.; trimestrulu: 3 fl. v. a. se intielege diariul cu premiu cu totu. — Pentru Inventatorii poporani si pentru studintii seraci 5 fl. (1 galbenu,) pe anulu intregu. Unu numeru separatu alu diariului 2 lei n. său 80 or. v. a. Oper'a anunçata, in parte se vinde cu 4 fl. (10 lei n.) intréga, său 1 fl. (2 l. 50 b.) carteza.

a evită o perdere. Acăstă tema reciproca a paralizatu necesarimente activitatea diariului din cestiune: fiu o tema funesta acăstă! . . .

Din partea mea, acăstă tema a fostu de stulu de motivata: publicare diariului pe speciale proprii unu semestrul, esigie o suma destul de ponderabila si demna de precautione; — dar tem'a publicului, a fostu o tema puramente chimera. Deca trei sute de persoane anticipau pretiul d'abonamentu, sistarea diariului era evitata. Si ce perdere ar fi fostu aceea a unui abonat, care nu primesco diariul, in confrontu cu cea a diaristului care nu primesco abonenamentele?!

Acei onorabili o suta de abonati, cari au avutu curagiul de a anticipa pretiul d'abonamentu, se pardonedie! Densii potu vedea cumca unu fatalu pessimismu din partea publicului este culabilu . . . *

Acum i vom satisface. „Mai bine tardiu decătu nici-candu! Toti abonatii vor primi diariul pe tempulu prenumeratiunei solvite, incepandu cu numerulu presentu.

Ca să ocolim efectul ne'ncrederei, — unicamente pentru acăstă — publicamu diariulu d'ici-nante in brosire mensule (a caror

NB! Pentru strainatate se tipărită alta editiune, compusă din dispensele acea editiune va contină articolii cei deosebiți, toti traduși în limbă franceză. — Incepand cu dispensele proaspete, publică și o „Revista politica“, în care se vor publica cestiuni de la scriitori români care se petrecu în țările latine sau cea mai mare atenție.

Adresa:

Direzione de Giornale Rumeno
„Dacia Traiana“

Via Paola 38, II. Piano.

Atâtă credem că va ajunge într-o face, ca onorabil publicul să pricepe, în ce faza nouă se trătu întreprinderea domnului Bujor, de atâtea ori, în atâtea forme, am să — inceputa!

Noi — în fine am dorit să o data seriosu continuata, să acăstă nu se pote, mai bine de totu, decătu totu mereu menținându-se și vercolindu-se in lume și viață!

Să nu ni căre nime, a reproducă foia tiparită, articoli lungi, multime de căci — ni face nedreptate, ni cere un neposibilă, ni cere să rapim publicul — din sericii sa!

„Albina“ — pre cum se scia, foia dintre cele mai originali; o serie de cestiuni să se publicu seu după trebuintă de tătăre dilale, cele mai tare semtite și

Ea — poate că mai buna, deosebită prumută mai cu lacomia din tezaurul folii; poate, — insa atunci, după angustie cuprinse, n'ar exprimă, de sicuru n'ar in mesură de astăzi semtiemintele, de dorintiele, defecțele si trebuintele — loru din Banatu, Ungaria, Ardeleni și vina.

Apoi — vedeti — chiamarea este — eminentemente acăstă, nu du tocmai am croit o noi la 1866, candu astăzi, ci — după cum publicul să-a successivat.

Dar aceea noi credem că, privind marea ei, ea asiă precum și in momentul mai buna.

Si cu tătăre acestea căte o data, in astă data, ne semtimu necesitatii, indatorite ei din regula, a impliț mai multe cestiuni din magazinul ce ni ofere dlu Alessandru Bujor.

Suntam rogati — colegialminte a-i fece intreprinderea să cunoască, să cunoască publicul nostru; — a o studiază, și să spune in publicu sentința — minte a supra ei.

Dar cum ar pot să denegăm cestiuni, — cum am pot să publicăm o

continență echivalență celui din doi nume se potu plati un'a-pentru-un'a. Astfelu nu mai este: să vedem si va interesa „Dacia-Traiana.“

In nici unu casu, io nu sum dispus in ingropă ideia, abia nasouta. Io am totu dărea in succesul lui engajate, prevoiu despră nici o data in viitorul meu, — „dum spiro, supero.“

Adversitatile, derisiunile, lasitătile, cilitățile, egoismele, indiferentismele, pe care si tradimentele ce me impiedeca, si me impiedecă inca, nu me vor pot decide nici să abandoniu immensă mea speranță. Care fortă este superiora tuturor formostile. Am, (deca ceriul va concede,) cinci de ani naștea mea, tempu destul de lansarea unui idealu! . . .

Totu omul vede prin prismă a realității. Rar se întâlnesc doi, cari să vădă în ceea ce se intenționează și același aspectu. Acăstă sitate de aperceputie provine din ceea ce este în cristalinu și pupil'a ochiului . . . Pe astăzi nu vede decătu negru năștește și cu Shakespeare: „nefericirea este, de ceea ce este,“ optimistul vede numai roșea, dar cu Voltaire: „fericirea este, de a trăi,“

FOISIÓRA.

Dacia Traiana,

de Alessandru Bujor in Roma, 1873.

Prefacția,

Reservata lectorilor romani.

„La finele lunei curente respiră unu anu, de candu am intrat u si, ea voluntariu in armata națională, destinată a propugnă drepturile si interesele romane: fă unu anu sterilu acestă, totalmente sterilu!

Să justificu acăstă?

Combaterele armatei nostra, ce e dreptu, nu se executa cu sabia si focu, nici nu costa versările de sange: de aceea responsabilitatea mea este mai putină grava, de cătu a unui capitan de trupe, culpabilu de ne-activitate, de inaptitudine, său de inutila versare de sange. Negrel'a si harti a consumata inutilmente, apăsa mai putin pe conștiința, de cătu victimele unui măcelu, său de cătu unu desastru causat prin n'mplinirea detorintiei in lupte. Astfelu io nu am să justificu altu-ceva decătu unu lucru: tempulu perdetu; acăstă perdere inse nu o justificu: o deploră! Si candu asă si obligat să justificu perderea acelui tempu, candu ar fi cea cea în dreptu, să me întrebă: pentru-ee nu

ti-ai implinitu misiunea? I-asi respunde scurtu: „non potu“. Si candu ar pretinde explicațiunile dora, i-asi replica elaru: nu am potutu, pentru ca mi-a fostu imposibile a luptă foră forță necesară. Aici pote interogatoriulu, din prudență, ar suspinde procesulu; pentru-ce insistență a lar aduce in perplesitatea de a fi insuși interogat de mine: „acordatuu-mi ai cele necesare spre efectuarea sperantiei acum deluse?“

Fara resursele necesare, nu s'a potutu obtiné nici-unu succuș pe campulu acestă. Dupa nefructuoșe eforturi facute spre a poté avansă pe drumului inceputu, am fostu constrinsu a suspende, (antașu pe tempu mai scurtu, si pe urma pe siese luni,) publicatiunea diariului. Ce să fi facutu alta? Să se continue mersulu cu o suta de abonati? Să se riscați numeri peste numeri, in speranță unei amelioratiuni ulterioare? Acăstă nu-mi convenă; am preferit sistarea lucrului.

„Deficit pecunia, deficit omne!“

Publicul a esitatu cu abonamentulu, acceptandu ca diariulu să apara celu putinu unu semestrul ca să văda si apoi să se prenumere. Io esitămu cu tiparirea mai multor numeri, astepându ca mai antașu să am unu numeru de abonanti care să garanteze subsistenta a fiziei; publicul nu era dispusu a riscă, si io inca nu aveam gustul acestă: ambii temeamu perdeerea sumei avansate, si ambii eramu in dreptu

a evită o perdere. Acăstă tema reciproca a paralizatu necesarimente activitatea diariului din cestiune: fiu o tema funesta acăstă! . . .

Din partea mea, acăstă tema a fostu de stulu de motivata: publicare diariului pe speciale proprii unu semestrul, esigie o suma destul de ponderabila si demna de precautione; — dar tem'a publicului, a fostu o tema puramente chimera. Deca trei sute de persoane anticipau pretiul d'abonamentu, sistarea diariului era evitata. Si ce perdere ar fi fostu aceea a unui abonat, care nu primesco diariul, in confrontu cu cea a diaristului care nu primesco abonenamentele?!

Acei onorabili o suta de abonati, cari au avutu curagiul de a anticipa pretiul d'abonamentu, se pardonedie! Densii potu vedea cumca unu fatalu pessimismu din partea

de ce se poate, — deoarece opul critica — n'ar fi cunoscute publicului?

Dar — noi mai suntem si speculatori, nu materialminte, ci moralminte; — ideile emise de du Bujor sunt — pentru publicul nostru parte mai mare noaște si postea totu mai radicali, — logică urmata de ea — mai cutesata, limbajul mai fruncu si mai energios, de către ale noastre; — ci bine: las' să vădă lumea, las' să se convingă amicu și inamicu cătu de moderată este „Albina,” cătu de departe este ea de radicalism! Las' să vădă si să cunoscă, domnii de la potere la ce au a se astepăta în viitor, deoarece nu se vor socoti de timori a parasi lunecosulu terenul alu extremelor, care ne-șperatul cauta să provoace — si de oalaltă parte extreme!

Am pusu aceste materii straordenari, nemai pentru că sunt atari, in foisiéra; dar criticale noastre, pentru ca să fie scurte si puternice la locul lor, ne-au determinat a le adăuga in forma de glose, prin ce credem că — scrierile du Bujor devinu tocmai să mai impresante, și reflecțiunile noastre — o adeverata calamă pentru ele!

Acstea ca de explicații prealabili pen-
tru că ce incopem astăzi in foisiéra noastră.

Pesta, in 10 iuniu n. 1873.

(Memorabilu si demnu de considerat!) Baseta magiara conservativa „Magy. Politika,” parula seu de dominecă trecută, face biografia reposatului principă Cusa, apretiuindu-i și — amintindu-i și defaptele, resp. pasiile. Convine intr'atâtă cu judecată noastră, că — Cusa a fostu destinat de sărite către lucuri mari, dar elu nu și-a cuprinsu biomarea!

Memorabile este urmatoră sentinția ungarului:

„A fostu una secretu publicu, că la iniția domitorului Cusa nu s'a potutu strabate cătu prin budoarul amantei sale, Maria Branoviciu, ceea-ce asupra unui stepanitoriu orasă aruncă o lumina dubioasă si suspicioasă, că d'ar fi acelă de cea mai buna si mai nobila!“

Esperintia a dovedit uclatantminte că, de interesele publice pré suntu invescute cu deosebită măiestrie, acolo carulu afacerilor noastre se prinde 'n astfel de balta, de unde amai abia prin multă inteleptiune a urmatelor se poate șocă! Cusa pre cătu a peccatuit și patit'o. —

La aceste cuvinte, spontanamente ni aparătul acelu conducestorul de afaceri publice noi, carele in asemenea lumina dubioasă și suspicioasă ca și Cusa o denioră, căreia și-a stăruim nimbulu văzut strucinat, prin meșteri politici!

Este cunoscutu, că — el Cusa se incungiu-
se cu o turma de spioni; — ei bine: ce i-a
datu?

Inca mai reu l'a blamatu.

Apoi — Cusa era Domitorul poterii; dispusea de o tiere, cu totu aparatul ei; și totu n'a fostu in stare a-si repară prin măsura politicii văzută si autoritatea perdută prin creșterile polelor unei femei patimale! —

Brasovu, in 5 iuniu n. 1873.

Multu stimata domnule Reductore!

Vin a Te rogă pré frumosu, să-mi dai cătu locu in pretiută „Albina,” pentru unele rectificări si reflecțiuni in materia de interesu publicu.

Ajungendu Redactiunea „Telegraful Român” in numerulu 40 din 17/29 maiu a. c. cu reportul despre lucrările sinodale din anul acestă pana la siedintă a X. cu ordinea dilei: referad a comisiunii scolare si anume propunerea pentru casarea postului salarizat din se-natul scolastic etc., — dice aceea onorabil. Redactiune intr'o nota din partea sa: „dăm locu unor cuventări in extenso, pentru ca să vădă publicul cum a urmat desbaterea,” si apoi inregistrădia indata o cuventare ca din parte-mi.

Acăsta cuventare, deși in generalu are firul ideilor mele, cuprindându in sens multe, din ceea-ce am disu eu, astăzi precum le am disu; ca d. exemplu pasajul: că scările noastre populare, facia cu spiritul si recorintele tim-pului present se află intr'o stare foarte deplorabile” etc. dar insa contiene mai multe dize de ale mele mai multu său mai putinu schimbate ca să nu dicu chiar falsificate.

Asia de exemplu alini'a, unde se dice: „membrii sinodului archidiocesanu de trei ani de dile,” eu am disu: „membrii sinodului de acum trei ani.” Mai la vale in alini'a: „nemincă nu s'a facutu in cestiuinea scolară, nici lăsa nu s'a incasat in anul primu, etc. ba nici Consistoriul archidiocesanu n'a recunoscutu necesitatea d'a tramite pre referinte etc. trebuie să fie: lăsa nu s'a spuscatu, Consistoriul a recunoscutu necesitatea de a emite pre referinte scolasticu” etc. ceea-ce se vede si mai la vale, unde Consistoriul, venindu a se secură — dice, că acăstă a fostu numai cu nepotintă, fiindu im-pedecat respectivul asesoru salarizat prin referada in locu.

Totu asia se are lucrul si in privintă a amintirei stării scările din Francia; totu se vedu in acăsta cuventare schimbate. Eu am provocat la reportul ministrului republicen francez de cultu si instructiune publică Jules Simon, etc; in cuventare se ivesce, Jules Favre. Eu am adusu nainte reportul ministrului de cultu si instructiune publică Caval Stremayer, despre starea scările din Austria transilvania in anul 1872; cuvenirea vorbesce de Cisalitania. *)

Nu mai putinu schimbătoare este lucrul si in privintă a provocării mele la scările săsesci.

*) Cis si Transilvania, sunt nomenclaturi technique, si asia-dară stabili. Ori de unde considerata, partea vienă este „Cis,” ér partes ungură, este „Trans!” R. d.

Eu am disu „dar ce să ne ducemu astăzi departe, să caiatam in furul nostru, aici a casa, si am adausu că dești mi va concedea fia-cine că scările săsesci sunt nedisputabile — cele mai bune in tota Transilvania; totusi sasii se alescu cu tota medilicele să le redice la o stare si mai insfioritară, provocandu-me le unu articolu din „Hermanstäder Zeitung,” care intre altele dice: „deca nu ne vomu sălă ca scările noastre să fie cele mai bune in patria; ne voru suprimă cele lalte națiuni.“

In privintă a impresiunii, ce a facutu reportul ministrului republican si propunerile lui in cestiuinea scărileloru a supra republicanilor si monarchistilor, avandu eu despre acăstă date secure in manus, am disu, conformu aceloră, că republicanii au primitu acăstă a cu multe mire; si monarchistii cu indignație si necasă; fiindu adeca infatisata acăstă stare decadiuta a scărileloru ca o consecință si unu esfuz alu monarchiei. — Asupra monarchistilor deci a fecutu o impresiune, precum se vede de trăba, si parva licet comparare magnis, — intocmai ca si cuventarea si propunerea mea a supra venerabilului Telegrafu!

Din si intre aceste impregiurări, dechiaru cuventarea cestiuinata de neautentică, — de schimbata — parte mare, essentialmente in intelepsului ei. Nu voiu eu inaici decătu să atribuiescu mondificările, facute in cuventarea mea vreunei in tentiuni, ci numai imprejurării că, in sinodele noastre nu se facu insemnări stenografica formali si regalate, si deca s'a si stenografatu cuventarea mea, nu s'a stenografatu din deturinta, ci numai din intemplare, fara inaici să se fie colatiunat cu mine, dupace s'a serisul in curenta, precum este usul parlamentarul. Apoi inaici Redactiunea sustine: „într-o observare propria: că nu se poate să fi vorbitu oratorele as a ceva! —

Finindu acum cu observările, ce am avutu a-le face in privintă a cuvantarei mele publicate in „Telegraful român” ca autentica, fara a fi ca atare, trebuie să me intoreu cu mare neplacere la notă on. Redactiuni in privintă a epitetului: „deplorabilu.“

Minunatul lucru! Venerabilul „Telegrafu” s'a semtuitu vătematu, pentru cele ce am disu eu in sinod. archidiocesanu: cumca terenul scărileloru noastre populare este telina plina de spini si de polomida, si că este o necesitate imprezintă, ca referintele scolare să pună mană si să-lu cultivă, cautandu tota medilicele posibile pentru redicarea scărileloru noastre din acăstă stare deplorabile — după proverbiul: „flectere si nequeam Superos, Acheronta mo-vebo.“

Se vede trăba — că nu i-a placutu de feliiu venerabilului „Tel. Rom.“ si-lu impinsera cei seraci cu duchulu, a face stelutia, la care eu acum i respundu că, in adeveru este deplorabile, ba de trei ori deplorabile, candu unu reportul treceutului de 400 de ani nu s'a facutu nimicu, dar de trei ori deplorabilu este că — astăzi, in treseutii trei ani de dile nu s'a facutu nimicu, desconsiderandu-se concluzile sinodale intr'atâtă, incătu să nu se poate asterni Sinodul archidiocesanu nici macar unu conspectu despre starea lucrului! Vai voia eto! că tieneti cheile imperatice si nici voi nu intrati, dar nici pre altii nu ii lasati să intre! — Apoi inca unu ni spune Telegraful; i place adeca a dice că eu cunoșcu scările noastre numai din audite. — Tare se incepe, candu sustine acăstă; pen-truchii cu abstragendu dela puzetină mea anterioră de capitanu supremu in districtul

si marturisii reului si deplorabilitatea, in care se află scările noastre! Candu am disu eu, că starea scărileloru noastre este deplorabilă, am disu, ca să-lu cunoșcamu si cunoscându că starea aceloru este rău, este deplorabilă să ne silim din respoteri a-o face buna. Si apoi la acăstă am purcesu din insus reportul Venerabilului Consist. arch. Său poate sustine cine-va altu-ceva, candu aude pre Consistoriu reportandu, că din omnia si mai bine de scările, abia că va dieci sunt prove-dute cu recusitele necesari, er 175 amenintări a fi prefacute in scările comunale, si laute diamele noastre; er dintre cōpīii oblegati a certă scările, faptice cercetandu numai 30%?! Audit inteleptiune! audită consciinția! „Telegraful Rom.” le tace tota acestea, cutesandu a dice, spre a-se insilă pre sens si pre altii, „că scările noastre facu onore arhi-diocesei in-tre scările altor confesiuni din patria.“

Aș in adeveru nu aflu cuvinte foră de a vătemă, si a vătemă nu voi pre nimenea! de aceea rogu numai pre on. editori ca să combinie acăstă assertiune a „Telegrafului Rom.” cu cea urmată, unde dice: „Oamenii cei ce parăesc in publicu, să cibă atâta cunoștință, să-ădu și judeco că legile patriei noastre au fostu pana ieri-alalta-ieri numai pentru nobili si privilegiati — si ceea-ce nu s'a facutu in 400 de ani, nu se poate face in 10 sau 20 de ani.“

Auditii acum contradicere! recunoscă „T. Rom.“ că nobiliunguri si privilegiati sase au lucratu la scările loru 400 de ani, recunoscă si aceea că ea au facutu altii in 400 de ani, n-am potutu face noi in 10 sau 20 de ani; si apoi totu i place a afirmă că, „scările noastre intre ale colorulale confesiuni ni facu onore“

Lucerul nu este inaici astăzi, Venerabilul Telegraf! Astăzi sunt numai fruse, o amagire silită, o lingură catre cei ce părtă viața, o portiune de opină ca să-si poată continua somnul! Totu la somnul, la lansidire si descurajare trebuie să duca argumentul că, „ce nu s'a facutu in 400 de ani, nu se poate face in 10 sau 20 ani.“ Assertiunea acăstă este falsă. Acordit in puncto, quod non operatur in anno. Ce nu s'a facutu in 400 si 4000 de ani, se poate face in 2, in 4, sau in 10 ani — dovedă inventiunile cele mari din timpul din urma: telegrafu, vaporulu si celelalte. Deplorabile este in adeveru, Venerabil Telegraful că in intunericul treceutului de 400 de ani nu s'a facutu nimicu, dar de trei ori deplorabilu este că — astăzi, in treseutii trei ani de dile nu s'a facutu nimicu, desconsiderandu-se concluzile sinodale intr'atâtă, incătu să nu se poate asterni Sinodul archidiocesanu nici macar unu conspectu despre starea lucrului! Vai voia eto! că tieneti cheile imperatice si nici voi nu intrati, dar nici pre altii nu ii lasati să intre! — Apoi inca unu ni spune Telegraful; i place adeca a dice că eu cunoșcu scările noastre numai din audite. — Tare se incepe, candu sustine acăstă; pen-truchii cu abstragendu dela puzetină mea anterioră de capitanu supremu in districtul

străina onoreea națională a devenit servilism! Cine să nutrește amorul patrii? — Tenerimea, florea națunei, viitorul si speranța patrii, acăstă floră inca ne-atină de veninul mortiferu alu servitutii, acăstă junime a cărei cunoștință este inca necoruptă, — cu amorul sinceru, cu intentiunile pure, cu sufletul sublimu, cu sangele ferbinte, cu entuziasmul perpetuu, cu aspiraționii nobile, cu scopuri desinteresate, cu onoreea nepăsată, cu libertatea ne-arvunata, cu viitorul in perspectiva, cu trebuchetul nemăscălatu, cu presente in mana, cu suvenirile dulci, cu speranța de aur, cu ouargiu in peptu, cu vigore in osa, cu focu in vine: acăstă tenerime este chiamata a rezunătoare mamă maltratată, a restabilii patrii mulțumită, si a spălat răsuneca de pe numele de „Romani!“

De la generația espiranda nu se poate pretinde de către protecție. Pariștii nostri sunt preocupati de presintă; ei nu se potu dedică venitorului, la crearea cărui sunt chiomati tenerii, caroru si apartiene. Ori cătu de splendidu ar fi crepusculu, elu descenda; auroră inse se inalta la tronul dilei. Junimea trebuie să formeze ante-gardă trupei, carea merge să reconosciatice libertatea patriei.

Junime, nu tradă misiunea ta!... Romanii — vai! din se-
rătatea, au uitat acăstă cultu, propriu
al poporului liberu: in o servitute politică
de lungă, sprijinul naționalu s'a servituit,
de cătu s'a stinsu in umilintă, virtutea a de-
cătu in solzagiul secularu: sub tirană a

triunghi unu viitoru ferice, in compensație pentru unu presintă ultragiosu; amorul de patria a construitu grandoreea Romei, elu singuru a reconciliatul libertățile perduțe; amorul patrii numai posee forția de a frange lanturile slaviei in cari jace poporul Român — lanturi, acum devenite mai usioare, dar cari sunt multu mai ruginioase ca in tempii trecuri!

Totu poporele valoroase au frantu acele lanturi; cele ticaloase le mai supără spre rusia loru. Pana candu poporul român isi mai insultă originea lată, isi mai trădă patria si mai rebelăza contra decretului cerește, prin suportarea jugului strainu? Pana candu poporul romanu, descendentele unui poporul regat, se mai prosterne naintea Magiarului, a Turcilor si Teutonului? Pana candu o! nepotii Romei, carea dictă lumei legi, pana candu mai primiti voi ordini de la Pesta, de la Viena si din Stambul?

— Pana candu amorul patrii dorme in voi, si pana candu mai urmati esemplul acelorui ce dicu cu Voss:

„Das Vaterland! Was Vaterland?
Der Topf, der Topf ist Vaterland,
Das Uebrige sind Fratzen!“

Pana atunci!*)

Unu geniu care să descorepe junei generatiuni secretulu fortelor sale, care să-i inspiră indignație pentru servitute si eroismu, pentru libertate, unul care să organizeze le-giunile patriei: acelu geniu ar potă ingădui celu mai seriosu resbelu ou inimicul rasei noastre, si — in dușe-spre-dieci secole de răsine si de suferință!**)

Unde este acelu Mesia?

— Are să vina: prepară-te Junime! — Roma, maiu 1873.

— B.

*) Pe cale de atâtă frasă, foră a explicit semnătate, essintă, adeca legătura necesară! Altfelii pricepem noi, ceea-ce vră să dicu du Bujor; vom spune-o și noi, dar respică, prin argumente după legile naturale, în către de sicura vom a fi priceputi bine, de amici si inamici. — Red. Ali.
**) Er unu adeveru, exprimat in limbă florilor! Cultur'a națională; deoseptă cunoștință și voință națională. Pana atunci Mesia este o fabula, er atunci — de prisosu! Andetă o său contrarii existenței naționale, si — de aceea ni impedează — prin tota medilicele — cultur'a națională! — Red. Ali.

